

[Finansministeren]

Det er regeringens mål, at antallet af offentligt ansatte i Danmark ikke kun skal fastfryses, men derimod begrænses i de kommende år. Målet er således at begrænse det offentlige personaleforbrug med 10.000 personer om året fra 1990 og til år 2000.

Spm. nr. S 788

Til *arbejdsministeren* (20/4 89) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Agter ministeren at give A/S Storebæltsforbindelsen lov til selv at være tilsynsførende på arbejdsmiljøområdet – uden Arbejdstilsynets kontrol – ved byggeriet af de faste forbindelser over Storebælt?«

Begrundelse

Der foreligger en ansøgning fra A/S Storebæltsforbindelsen, hvor man anmoder om selv at stå for tilsynet ved arbejdet med de faste forbindelser.

Dette er i modstrid med almindelig dansk praksis på området, hvor det er en uvildig instans som Arbejdstilsynet, der har denne opgave.

Svar (2/5 89):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

På baggrund af en udtalelse fra Direktoratet for Arbejdstilsynet kan jeg oplyse, at direktoratet den 10. marts 1989 har meddelt A/S Storebæltsforbindelsen, at det ikke findes forsvarligt at overdrage tilsynet med et område, hvor Arbejdstilsynets kredse altovervejende har ekspertisen.

Derudover har direktoratet samme dato meddelt Arbejdstilsynets kreds Vestsjællands Amt og kreds Fyns Amt, at ansvaret for tilsynet med Storebæltsforbindelsen fordeles, således at

– kreds Vestsjælland har ansvaret for forbindelsen fra Sjælland til og med Sprogø og den kunstige ø, der måtte blive etableret nord for Sprogø, og

– kreds Fyn har ansvaret for forbindelsen fra Fyn til Sprogø eller til den kunstige ø nord for Sprogø.

Der er således ikke tale om, at direktoratet har afgivet nogen del af tilsynsopgaverne.

En sådan overdragelse af Arbejdstilsynets opgaver kan i øvrigt ifølge arbejdsmiljølovens § 74, stk. 1, kun besluttes af ministeren, og jeg agter ikke at give A/S Storebæltsforbindelsen beføjelse til at overtage tilsynsmyndigheden i forbindelse med arbejdsmiljølovens overholdelse ved byggeriet af den faste forbindelse over Storebælt.

Spm. nr. S 792

Til *forsvarsministeren* (20/4 89) af:

Jens Thoft (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt de forsvarsudgifter, som fremgår af det danske statsregnskabs konto 22, er identiske med de tal, der benyttes af NATO, når man her sammenligner de forskellige landes forsvarsudgifter? I det omfang tallene ikke er identiske, ønskes for det seneste regnskabsår oplysning om, hvorledes forskellene måtte være specificeret.«

Begrundelse

Mig bekendt er de officielle danske forsvarsudgifter langt lavere end dem, NATO benytter. Det forekommer uheldigt, at vi på samme måde som Sovjet gemmer forsvarsudgifter på andre konti end Forsvarsministeriets.

Svar (2/5 89):

Forsvarsministeren (Enggaard):

Ved rapportering til NATO opstilles forsvarsudgifterne efter en fælles definition, således at man umiddelbart kan sammenligne medlemslandenes forsvarsbidrag.

Grundlaget for rapporteringen er finanslovens § 22, Forsvarsministeriet, justeret med de beløb, som medtages fra andre områder, eller som ikke er omfattet af den fælles NATO-definition.

I henhold til regnskabstallene for 1987 udtales visse driftsudgifter under § 22 til et samlet beløb på ca. 113 mio. kr.

Af udgifter uden for § 22 medtages beløb under § 10, Udenrigsministeriet (vedrørende NATO-organisationen), § 13, Indenrigsministeriet (værnepligtsstyrelsen), § 15, Socialministeriet (vedrørende udgifter til skadelidte værnepligtige), § 16, Trafikministeriet (vedrørende vejrtjenester) – i alt ca. 103 mio. kr. – samt udgifter under § 26, Pensionsvæsenet (på ca. 827 mio. kr.).